

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O AUTORSKOM I SRODNIM PRAVIMA

Član 1.

U Zakonu o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11, 119/12 i 29/16 - US), u članu 2. stav 2. tačka 1) posle reči: „računarski programi” dodaju se reči: „sa pratećom tehničkom i korisničkom dokumentacijom”.

Član 2.

U članu 5. stav 2. reči: „sastavnih delova” zamenjuju se rečima: „njene sadržine”.

Stav 3. briše se.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 3.

Član 3.

Posle člana 5. dodaje se član 5a koji glasi:

„Član 5a

Baza podataka, u smislu ovog zakona, je zbirka zasebnih podataka, autorskih dela ili drugih materijala uređenih na sistematičan ili metodičan način, koji su pojedinačno dostupni elektronskim ili drugim putem.

Autorskim delom smatra se baza podataka koja s obzirom na izbor i raspored njene sadržine ispunjava uslove iz člana 2. stav 1. ovog zakona.

Zaštita autorskim pravom se ne odnosi na sadržinu baze podataka niti se takvom zaštitom na bilo koji način ograničavaju prava koja postoje na tom sadržaju.

Zaštita baze podataka koja je dostupna elektronskim putem ne odnosi se na računarske programe koji su korišćeni za njenu izradu ili njen rad.”.

Član 4.

U članu 10. posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Ako je koautorsko delo računarski program ili baza podataka, autorsko pravo na takvom računarskom programu, odnosno bazi podataka, pripada svim koautorima.”.

Dosadašnji st. 3-5. postaju st. 4-6.

Član 5.

U članu 20. posle stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„Autor računarskog programa ima isključivo pravo da dozvoli ili zabrani umnožavanje računarskog programa koji je nastao kao rezultat prilagođavanja, prevođenja, aranžiranja ili izmene njegovog računarskog programa, bez uticaja na prava lica koje je izvršilo takve izmene.”.

Član 6.

Član 28. menja se i glasi:

„Član 28.

„Autor, odnosno nosilac autorskog prava ima isključivo pravo da dozvoli ili zabrani emitovanje svog autorskog dela.

U smislu ovog zakona emitovanjem se smatra saopštavanje autorskog dela javnosti prenosom radijskih ili televizijskih programskih signala od subjekta koji vrši emitovanje (u daljem tekstu: radiodifuzna organizacija), do prijemnih uređaja putem mreže predajnika (zemaljsko emitovanje), kablovskih distributivnih sistema (kablovsko emitovanje) ili satelitskih stanica (satelitsko emitovanje).”.

Član 7.

Posle člana 28. dodaju se naziv iznad člana i član 28a koji glase:

„4.2.8.a Satelitsko emitovanje u Republici Srbiji

Član 28a

U smislu ovog zakona, pod satelitom se podrazumeva svaki satelit koji radi u radio-frekvencijskom opsegu koji je, shodno propisima koji uređuju oblast elektronskih komunikacija, namenjen emitovanju signala za prijem od strane javnosti ili je namenjen zatvorenoj komunikaciji od tačke do tačke.

Satelitsko emitovanje u Republici Srbiji postoji, u smislu člana 28. ovog zakona, ako su pod kontrolom i odgovornošću radiodifuzne organizacije, radijski ili televizijski programski signali, radi prijema od strane javnosti, uvedeni u Republici Srbiji u neprekinuti komunikacioni lanac koji vodi prema satelitu i od satelita prema Zemlji.

Satelitsko emitovanje u Republici Srbiji postoji i onda kada se uvođenje radijskih ili televizijskih programskih signala iz stava 1. ovog člana odigrava u državi koja ne obezbeđuje sličan ili viši nivo zaštite od onog koji je predviđen odredbama ovog zakona, pod uslovom:

1) da se transponder sa kog su poslani programski signali do satelita nalazi na teritoriji Republike Srbije, ili

2) da je radiodifuzna organizacija koja je osnovana i koja ima sedište na teritoriji Republike Srbije naručila uvođenje radijskih ili televizijskih programskih signala iz stava 2. ovog člana, ukoliko se transponder sa kog su poslani programski signali do satelita ne nalazi na teritoriji Republike Srbije.

Prava koja za autore i nosioce autorskog prava proizlaze iz odredaba ovog zakona shodno se ostvaruju prema licu koje koristi transponder iz stava 3. tačka 1) ovog člana, odnosno prema organizaciji za radio difuziju iz stava 3. tačka 2) ovog člana.

Ako su programski signali iz stava 2. ovog člana kodirani, satelitsko emitovanje će postojati pod uslovom da je radiodifuzna organizacija omogućila javnosti da nabavi sredstva za dekodiranje ili je to učinilo treće lice, na osnovu njenog ovlašćenja.”.

Član 8.

Naziv iznad člana i član 29. menjaju se i glase:

„4.2.9. Pravo reemitovanja i kablovskog reemitovanja

Član 29.

Autor, odnosno nosilac autorskog prava ima isključivo pravo da dozvoli ili zabrani reemitovanje i kablovsko reemitovanje svog autorskog dela.

U smislu ovog zakona, reemitovanjem se smatra istovremeno saopštavanje autorskog dela javnosti u neizmenjenom i celovitom obliku od strane lica različitog od radiodifuzne organizacije koja autorsko delo izvorno emituje.

Kablovsko reemitovanje se odvija putem kablovskog ili mikrotalasnog sistema i podrazumeva istovremeno, neizmenjeno i neprekinuto reemitovanje inicijalne žične, bežične ili satelitske emisije televizijskog ili radio programa koji je namenjen za prijem od strane javnosti.

U slučaju kablovskog reemitovanja autor, odnosno nosilac autorskog prava, ostvaruje svoje pravo samo preko organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog prava.

Odredba stava 3. ovog člana ne primenjuje se u slučaju kablovskog reemitovanja prenosa televizijskog ili radio programa koji je vlasništvo radiodifuzne organizacije ili na kojem je radiodifuzna organizacija stekla prava od trećih lica.

U slučaju da radiodifuzna organizacija i kablovski operator ne postignu sporazum o uslovima kablovskog reemitovanja emisije radiodifuzne organizacije, svaka od zainteresovanih strana može da se obrati za pomoć jednom ili većem broju medijatora.

Ukoliko medijator dostavi zainteresovanim stranama predlog za rešavanje spora, smatraće se da su zainteresovane strane prihvatile predlog medijatora ukoliko u roku od tri meseca od dana prijema predloga, ne odbiju taj predlog u pisanoj formi.

Na postupak medijacije iz ovog člana shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje medijacija, ukoliko ovim zakonom nije drugačije propisano.”

Član 9.

U članu 30. posle stava 1. dodaje se stav 2. koji glasi:

„Pravo iz stava 1. ovog člana se ne iscrpljuje bilo kojom radnjom javnog saopštavanja dela, uključujući činjenje dela dostupnim javnosti žičnim ili bežičnim putem na način propisan stavom 1. ovog člana.”

Član 10.

U članu 35. stav 2. menja se i glasi:

„Kao originali dela likovne umetnosti iz stava 1. ovog člana smatraju se dela grafičke ili plastične umetnosti kao što su slike, crteži, kolaži, umetničke slike, gravure, grafike, litografije, skulpture, tapiserije, umetnička dela izrađena u keramici ili staklu, fotografije, pod uslovom da ih je stvorio autor svojeručno ili se radi o primercima koji se smatraju izvornim umetničkim delima shodno odredbi stava 3. ovog člana.”

Član 11.

U članu 39. stav 6. tačka 4) briše se.

Stav 12. menja se i glasi:

„Listu tehničkih uređaja i predmeta za koje postoji obaveza plaćanja posebne naknade prema uslovima iz st. 1-9. ovog člana utvrđuje Vlada (u daljem tekstu: uređaji i predmeti sa liste Vlade).”.

Član 12.

U članu 40. stav 1. posle reči: „institucija” dodaju se reči: „namenjenih javnosti” a reči: „odgovarajuću naknadu” zamenjuju se rečima: „pravičnu naknadu”.

U stavu 2. posle reči: „na korišćenje,” dodaju se reči: „od strane institucija namenjenih javnosti”.

Član 13.

U članu 41. stav 2. na kraju rečenice, tačka se zamenjuje zapetom i dodaju se reči: „odnosno nosioca prava.”.

Član 14.

Član 47. menja se i glasi:

„Član 47.

Ako je autorsko delo računarski program i ako ugovorom nije nešto drugo predviđeno, dozvoljeno je licu koje je na zakonit način pribavilo primerak računarskog programa da bez dozvole autora i bez plaćanja autorske naknade:

- 1) trajno ili privremeno umnoži računarski program ili pojedine njegove delove, bilo kojim sredstvima i u bilo kom obliku, onda kada je to neophodno za korišćenje računarskog programa u skladu sa njegovom namenom;
- 2) otklanja greške u računarskom programu imajući u vidu njegovu namenu;
- 3) učitava, prikazuje, pokreće, prenosi ili smešta računarski program u memoriju računara ako je to neophodno za umnožavanje računarskog programa iz tačke 1) ovog stava;
- 4) prevodi, prilagođava, aranžira i vrši druge izmene računarskog programa kao i umnoženih rezultata tih radnji.

Ugovorom se ne može zabraniti pravljenje rezervne kopije računarskog programa na trajnom telesnom nosaču ukoliko je to neophodno za njegovo korišćenje.

Lice koje ima pravo da koristi primerak računarskog programa ovlašćeno je da, bez dozvole nosioca prava, posmatra, ispituje ili testira rad računarskog programa sa ciljem da utvrdi ideje i principe na kojima počiva bilo koji od elemenata računarskog programa, pod uslovom da to čini dok preduzima radnje učitavanja, prikazivanja, pokretanja, prenosa ili smeštanje programa za koje je ovlašćen da ih čini.”.

Član 15.

Posle člana 47. dodaje se član 47a koji glasi:

„Član 47a

Dozvoljeno je bez dozvole nosioca prava umnožavanje izvornog koda i prevod njegove forme ako je to neophodno radi pribavljanja podataka neophodnih za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računarskog programa sa drugim programima, pod sledećim uslovima:

- 1) da radnje iz stava 1. ovog člana preduzima nosilac licence ili druga osoba koja ima pravo da koristi primerak programa ili lice koje je od strane tih lica ovlašćeno da preduzima te radnje;

2) da podaci koji su neophodni za postizanje interoperabilnosti nisu na drugi način bili dostupni licima iz tačke 1) ovog stava;

3) da su radnje iz stava 1. ovog člana ograničene na delove originalnog programa koji su neophodni za postizanje interoperabilnosti.

Podaci dobijeni primenom odredbe stava 1. ovog člana mogu da se koriste isključivo radi postizanja interoperabilnosti nezavisno stvorenog računarskog programa.

Podaci dobijeni radnjama iz stava 1. ovog člana ne smeju se:

1) saopštavati drugima, osim ako je to neophodno za postizanje interoperabilnosti nezavisno stvorenog računarskog programa;

2) koristiti za razvoj, proizvodnju ili reklamiranje računarskog programa koji je suštinski sličan u izrazu računarskom programu čija se dekompilacija vrši ili za bilo koju drugu radnju kojom se povređuje autorsko pravo na tom programu.

Odredbe ugovora koje su u suprotnosti sa odredbama ovog člana su ništave.”.

Član 16.

Član 54b menja se i glasi:

„Član 54b

Ako je to neophodno radi pristupa sadržini baze podataka koja je autorsko delo i normalnog korišćenja sadržine takve baze podataka, zakoniti korisnik baze podataka ili njenog umnoženog primerka ima pravo da:

1) privremeno ili trajno umnožava bazu podataka ili njen umnoženi primerak, bilo kojim sredstvima i u bilo kojoj formi, u celini ili delimično;

2) vrši prevođenje, adaptaciju, uređivanje ili bilo koju drugu izmenu baze podataka ili njenog umnoženog primerka;

3) stavlja u promet bazu podataka ili njen umnoženi primerak;

4) javno saopštava, prikazuje ili koristi bazu podataka ili njen umnoženi primerak;

5) umnožava, stavlja u promet, javno saopštava, prikazuje ili koristi u javnosti rezultate postupaka koji se navode pod tačkom 2) ovog člana.

Ako je korisnik ovlašćen samo za korišćenje dela baze podataka, dozvoljeno mu je preduzimanje postupaka iz stava 1. ovog člana samo u pogledu tog dela baze podataka.

Odredbe ugovora koje su u suprotnosti sa odredbama ovog člana su ništave.”.

Član 17.

U članu 98. stav 4. menja se i glasi:

„Ako je autorsko delo računarski program ili baza podataka trajni nosilac svih isključivih imovinskih prava na delu je poslodavac, ako ugovorom nije drugačije određeno. Autor ima pravo na posebnu naknadu ako je to predviđeno ugovorom.”.

Član 18.

Posle člana 102. dodaje se član 102a koji glasi:

„Član 102a

Rok iz člana 102. stav 1. ovog zakona, u slučaju imovinskih prava na muzičkim delima sa rečima, računa se od smrti poslednjeg preživelog autora kompozicije ili autora teksta, bez obzira da li su ta lica označena kao koautori, pod uslovom da su tekst i kompozicija bili stvoreni za predmetno muzičko delo sa rečima.”.

Član 19.

U članu 116. stav 1. tačka 5) posle reči: „činjenje dostupnim” dodaje se reč: „snimka”.

Stav 3. menja se i glasi:

„Ako interpretator ustupi proizvođaču fonograma, odnosno videograma svoje pravo iz stava 1. tač. 2), 3) i 5) ovog člana, on zadržava pravo na pravičnu naknadu od davanja u zakup primeraka snimka interpretacije, stavljanja u promet snimaka svoje interpretacije i interaktivnog činjenja dostupnim interpretacije javnosti žičnim ili bežičnim putem. Interpretator se ne može odreći navedenih prava na pravičnu naknadu.”.

Posle stava 4. dodaje se stav 5. koji glasi:

„Pravo iz stava 1. tačka 5) ovog člana se ne iscrpljuje bilo kojom radnjom javnog saopštavanja interpretacije, niti činjenjem interpretacije dostupnom javnosti žičnim ili bežičnim putem u smislu člana 30. stav 1. ovog zakona.”.

Član 20.

U članu 117. stav 1. posle tačke 1) dodaje se tačka 1a) koja glasi:

„1a) emitovanje i reemitovanje njegove interpretacije sa snimka izdatog na nosaču zvuka i slike;”.

Posle tačke 2) dodaje se tačka 2a) koja glasi:

„2a) javno saopštavanje njegove interpretacije koja se emituje sa snimka izdatog na nosaču zvuka i slike;”.

Posle tačke 3) tačka se zamenjuje tačkom i zapetom i dodaje se tačka 4) koja glasi:

„4) javno saopštavanje njegove interpretacije sa snimka izdatog na nosaču zvuka i slike.”.

Posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Pod interpretacijom sa izdatog snimka smatra se interpretacija koja ispunjava uslove iz člana 7. stav 3. ovog zakona, kao i svaka interpretacija koja je dostupna javnosti žičnim ili bežičnim putem na način koji omogućuje pojedincu individualni pristup sa mesta i u vreme koje on odabere.”.

Dosadašnji stav 2. koji postaje stav 3. menja se i glasi:

„Prava na naknade iz stava 1. ovog člana interpretatori se ne mogu odreći, a mogu ih ostvariti samo preko organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava. Način naplate naknade iz stava 1. tač. 1), 2) i 3) ovog člana određen je članom 127. ovog zakona.”.

Član 21.

Posle člana 122. dodaje se naziv iznad članova i čl. 122a, 122b i 122v koji glase:

„1.7. Pravo na raskid ugovora o prenosu ili ustupanju imovinskih prava
zaključenog između interpretatora i proizvođača fonograma

Član 122a

Ako u periodu od 50 godina od dana zakonitog izdavanja fonograma, odnosno od dana zakonitog objavljivanja fonograma, ako fonogram nije izdat, proizvođač fonograma ne ponudi primerke fonograma na prodaju u dovoljnoj količini koja zadovoljava potrebe javnosti, ili fonogram ne učini dostupnim javnosti žičnim ili bežičnim putem na način koji omogućava pojedincu individualni pristup sa mesta i u vreme koje sam odabere, interpretator može, nakon isteka pomenutog perioda, za sve vreme trajanja svojih imovinskih prava, da raskine ugovor kojim je svoja isključiva imovinska prava na zabeležene interpretacije preneo ili ustupio proizvođaču fonograma.

Pre raskida ugovora interpretator je dužan da pisanim putem obavesti proizvođača fonograma o svojoj nameri da raskine ugovor o prenosu ili ustupanju isključivih imovinskih prava na zabeleženim interpretacijama.

Ukoliko proizvođač fonograma u roku od 12 meseci od dana prijema pisanog obaveštenja iz stava 2. ovog člana ne učini fonogram dostupnim javnosti žičnim ili bežičnim putem na način koji omogućava pojedincu individualni pristup sa mesta i u vreme koje sam odabere ili ne ponudi primerke fonograma na prodaju u dovoljnoj količini koja zadovoljava potrebe javnosti (ne učini ni jednu radnju iskorišćavanja zabeležene interpretacije na fonogramu iz stava 1. ovog člana), ugovor se smatra raskinutim, a pravo proizvođača fonograma na tom fonogramu trenutno prestaje.

Ako su na fonogramu zabeležene interpretacije više interpretatora, oni mogu da raskinu ugovor o prenosu ili ustupanju isključivih imovinskih prava preko zastupnika, u skladu sa članom 119. ovog zakona.

Interpretator se ne može odreći prava na raskid ugovora iz ovog člana.

1.8. Pravo interpretatora na godišnju dodatnu naknadu od
proizvođača fonograma

Član 122b

Interpretator koji je za jednokratnu naknadu preneo ili ustupio proizvođaču fonograma svoja isključiva imovinska prava na zabeležene interpretacije ima, za sve vreme trajanja zaštite, pravo na godišnju dodatnu naknadu.

Proizvođač fonograma je dužan da interpretatoru plaća godišnju dodatnu naknadu za svaku kalendarsku godinu nakon pedesete godine po zakonitom izdavanju fonograma, odnosno ukoliko fonogram nije izdat, po njegovom objavljivanju.

Interpretator se ne može odreći prava na godišnju dodatnu naknadu iz stava 1. ovog člana.

Ukupan iznos koji proizvođač fonograma izdvaja za plaćanje godišnje dodatne naknade iz st. 1. i 2. ovog člana odgovara iznosu od 20% od prihoda koji proizvođač fonograma ostvari tokom godine koja prethodi godini za koju se plaća godišnja dodatna naknada i to od prihoda ostvarenog od umnožavanja, stavljanja u promet i činjenja dostupnim javnosti fonograma na kome je zabeležena interpretacija iz stava 1. ovog člana.

Pod prihodom, u smislu odredbe stava 4. ovog člana podrazumeva se prihod koji je ostvario proizvođač fonograma pre odbijanja troškova.

Proizvođač fonograma je dužan da interpretatoru koji ima pravo na godišnju dodatnu naknadu, licu koje on ovlasti, ili organizaciji koja kolektivno ostvaruje pravo

interpretatora na godišnju dodatnu naknadu, dostavi sve podatke koji su potrebni za isplatu godišnje dodatne naknade.

Pravo na naknadu iz ovog člana interpretator može da ostvari samo preko organizacije za kolektivno ostvarivanje prava.

1.9. Promena sadržaja ugovora u korist interpretatora

Član 122v

Ako je ugovorom između interpretatora i proizvođača fonograma koji je zaključen za sve vreme trajanja zaštite prava interpretatora predviđeno da interpretator prenosi, odnosno ustupa proizvođaču fonograma isključiva imovinska prava na zabeleženim interpretacijama u zamenu za naknadu koja dospeva u obrocima, pri obračunu iznosa takve naknade, ne oduzimaju se eventualno ranije plaćeni avansi kao ni drugi odbici koji su određeni u takvom ugovoru.

Stav 1. ovoga člana primenjuje se nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od zakonitog objavljivanja ako fonogram nije izdat.

Interpretator ima pravo da zahteva izmenu ugovora iz stava 1. ovoga člana nakon što istekne 50 godina od zakonitog izdavanja fonograma, odnosno 50 godina od dana njegovog zakonitog objavljivanja, ako fonogram nije izdat.”

Član 22.

U članu 126. dodaje se stav 2. koji glasi:

„Pravo iz stava 1. tačka 3) ovog člana se ne iscrpljuje bilo kojom radnjom javnog saopštavanja fonograma, niti činjenjem fonograma dostupnim javnosti žičnim ili bežičnim putem u smislu člana 30. ovog zakona.”

Član 23.

U članu 127. st. 2-10. menjaju se i glase:

„Prava na naknade iz stava 1. ovog člana proizvođač fonograma se ne može odreći, a može ih ostvariti samo preko organizacije za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava.

Izdatim fonogramom se smatra svaki fonogram koji ispunjava uslove iz člana 7. stav 3. kao i svaki fonogram koji je dostupan javnosti žičnim ili bežičnim putem na način koji omogućuje pojedincu individualni pristup sa mesta i u vreme koje on odabere.

Naknade iz stava 1. ovog člana i interpretatorske naknade iz člana 117. stav 1. tač. 1), 2) i 3) ovog zakona naplaćuju se od korisnika u vidu jedinstvenih naknada i to:

1) jedinstvene naknade za emitovanje fonograma i na njima zabeleženih interpretacija;

2) jedinstvene naknade za reemitovanje fonograma i na njima zabeleženih interpretacija;

3) jedinstvene naknade za javno saopštavanje fonograma i na njima zabeleženih interpretacija, odnosno javno saopštavanje fonograma i na njima zabeleženih interpretacija koji se emituju.

Jedinstvene naknade iz stava 4. ovog člana se naplaćuju u skladu sa ugovorom o naplati i raspodeli jedinstvene naknade koji zaključuju organizacija proizvođača fonograma i organizacija interpretatora.

Ugovorom iz stava 5. ovog člana se obavezno utvrđuju troškovi naplate jedinstvene naknade za svaki osnov iz stava 4. ovog člana zasebno, učestalost isplate udela u jedinstvenoj naknadi drugoj organizaciji, i mere kontrole sprovođenja ugovora.

Organizacije mogu ugovoriti da jedna od dve organizacije naplaćuje jedinstvenu naknadu po svim osnovama iz stava 4. ovog člana, da podele nadležnosti naplate po osnovama, ili da jedinstvene naknade po svim osnovama naplaćuje subjekt pod njihovom zajedničkom kontrolom.

Ugovor iz stava 5. ovog člana, sve njegove izmene, i raskid objavljuju se u „Službenom glasniku Republike Srbije“.

U slučajevima pokretanja stečajnog postupka, likvidacije, ili oduzimanja dozvole za obavljanje delatnosti jednoj od organizacija, naplatu jedinstvene naknade po sva tri osnova ostvarivaće druga organizacija, sve do ponovnog otpočinjanja redovnog obavljanja delatnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje odnosno srodnog prava.

U slučaju da organizacije ne zaključe ugovor ili ako postojeći ugovor raskinu, a po proteku roka od tri meseca od dana započinjanja pregovora, odnosno od dana raskida ugovora, odluku o raspodeli nadležnosti između organizacija u domenu naplate jedinstvenih naknada iz stava 4. ovog člana, donosi nadležni organ, uzimajući u obzir naročito: dotadašnja poslovanja, tehničke opremljenosti, stručne kapacitete i iskustva u obavljanju poslova kolektivnog ostvarivanja prava dve organizacije.“.

Posle stava 10. dodaju se novi st. 11-20. koji glase:

„Odlukom nadležnog organa se ne može propisati da ista organizacija naplaćuje jedinstvene naknade po svim osnovama iz stava 4. ovog člana, a na nju se može izjaviti žalba Vladi u roku od 15 dana od dana objave.

Odluka nadležnog organa objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije“, i važi do sklapanja ugovora između dve organizacije, odnosno do nastupanja okolnosti iz stava 9. ovog člana.

Ako ugovorom o naplati i raspodeli jedinstvene naknade nije drukčije određeno, kao i u slučaju pokrenutog stečajnog postupka nad drugom organizacijom, organizacija koja naplaćuje je obavezna da po odbitku iznosa opravdanih i dokumentovanih troškova naplate jedinstvene naknade, bez odlaganja, a najmanje na kvartalnom nivou, isplati polovinu preostale naplaćene jedinstvene naknade drugoj organizaciji na ime njenog udela u jedinstvenoj naknadi.

Ako ugovorom između organizacija nije drukčije određeno, kao i u slučaju pokrenutog stečaja nad drugom organizacijom, organizacija koja naplaćuje jedinstvenu naknadu ne sme vršiti raspodelu naplaćene jedinstvene naknade između svojih članova i drugih nosilaca prava pre nego što preda ugovoreni ili zakonom određeni udeo drugoj organizaciji.

U slučaju likvidacije ili oduzimanja dozvole drugoj organizaciji, organizacija koja naplaćuje naknadu čuvaće udeo koji pripada odnosnim nosiocima prava do otpočinjanja redovnog obavljanja delatnosti organizacije za kolektivno ostvarivanje odnosno srodnog prava.

Udeo u naplaćenim sredstvima jedinstvene naknade koji nije isplaćen drugoj organizaciji, predstavlja imovinu druge organizacije, i ne može biti predmet prinudnog izvršenja po zahtevu trećih lica.

Organizacija interpretatora i organizacija proizvođača fonograma su dužne da donesu tarifu u skladu sa članom 177. ovog zakona.

Organizacija kojoj je poverena naplata u skladu sa ugovorom, odlukom nadležnog organa, ili po osnovu zakona, naplaćuje jedinstvenu naknadu u svoje ime, a za račun svojih nosilaca prava i druge organizacije.

Ukoliko ugovorom nije drukčije predviđeno, kao i u slučajevima iz st. 9. i 10. ovog člana, organizacija koja naplaćuje jedinstvenu naknadu ima pravo da vrši kontrolu iskorišćavanja svog repertoara i repertoara druge organizacije, kao i da pred sudom i drugim organima štiti prava svojih nosilaca prava i druge organizacije shodnom primenom člana 153. st. 4, 5. i 6. ovog zakona.

Ukoliko ugovorom nije drukčije predviđeno, kao i u slučajevima iz st. 9. i 10. ovog člana, organizacija koja naplaćuje jedinstvenu naknadu dužna je da preda drugoj organizaciji kopije svih podataka o iskorišćavanju fonograma i na njima zabeleženih interpretacija dobijenih od korisnika, najkasnije u roku od 30 dana od dana predaje dela ubrane naknade.”.

Član 24.

U članu 131. dodaje se stav 2. koji glasi:

„Pravo iz stava 1. tačka 4) ovog člana se ne iscrpljuje bilo kojom radnjom javnog saopštavanja videograma, niti činjenjem videograma dostupnim javnosti žičnim ili bežičnim putem u smislu člana 30. ovog zakona.”.

Član 25.

U članu 136. tač. 2) i 3) menjaju se i glase:

„2) snimanje svoje emisije na nosač zvuka ili slike, odnosno zvuka i slike, bez obzira da li je reč o emisiji koja je emitovana žičnim ili bežičnim putem, putem kabla ili satelita;

3) umnožavanje snimka emisije u bilo kom obliku i na bilo koji način u smislu člana 20. stav 1. ovog zakona, bez obzira da li je reč o emisiji koja je emitovana žičnim ili bežičnim putem, putem kabla ili satelita i stavljanje u promet tako umnoženih primeraka emisije;”.

Posle stava 1. dodaju se st. 2. i 3. koji glase:

„Pravo iz stava 1. tačka 6) ovog člana se ne iscrpljuje bilo kojom radnjom javnog saopštavanja emisije, niti činjenjem emisije dostupnom javnosti žičnim ili bežičnim putem u smislu člana 30. ovog zakona.

Kablovski operator nema pravo iz stava 1. tačka 2) ovog člana kada putem kabla samo ponovo prenosi emisije radiodifuznih organizacija.”.

Član 26.

Naziv iznad člana 137. i član 137. menjaju se i glase:

„5.1. Proizvođač baze podataka

Član 137.

Proizvođač baze podataka je fizičko ili pravno lice koje je učinilo značajno ulaganje, u kvantitativnom, odnosno kvalitativnom smislu, u pribavljanje, proveru ili predstavljanje sadržaja baze podataka.”.

Član 27.

Nazivi iznad čl. 138-140a i čl. 138-140a menjaju se i glase:

„5.2. Sadržina prava proizvođača baze podataka

Član 138.

Proizvođač baze podataka ima pravo da zabrani izdvajanje, odnosno ponovno iskorišćavanje ukupnog ili značajnog dela, u kvantitativnom ili kvalitativnom smislu, sadržaja baze podataka.

Izdvajanje sadržaja baze podataka znači trajan ili privremeni prenos celokupnog ili značajnog dela sadržaja baze podataka na drugi medij, bilo kojim sredstvima ili u bilo kom obliku.

Ponovno iskorišćavanje sadržaja baze podataka znači svaki oblik činjenja dostupnim javnosti celokupnog ili značajnog dela sadržaja baze podataka i to stavljanjem u promet primeraka baze podataka, njihovim davanjem u zakup, činjenjem baze podataka dostupnom preko interneta ili njeno činjenje dostupnom javnosti posredstvom drugih oblika transmisije.

Poslugom se ne smatra izdvajanje sadržaja baze podataka ili njeno ponovno iskorišćavanje.

Proizvođač baze podataka ima pravo da zabrani sistematsko izdvajanje, odnosno ponovno iskorišćavanje nebitnih delova sadržaja baze podataka ako se to čini na način koji je u suprotnosti s normalnim iskorišćavanjem baze podataka, odnosno ako se na taj način nerazumno vređaju legitimni interesi proizvođača baze podataka.

5.3. Iscrpljenje prava proizvođača baze podataka

Član 139.

Prvom prodajom primerka baze podataka na teritoriji Republike Srbije od strane proizvođača baze podataka ili uz njegovu saglasnost iscrpljuje se njegovo pravo na stavljanje u promet umnoženog primerka baze podataka na teritoriji Republike Srbije.

5.4. Prenos prava proizvođača baze podataka

Član 140.

Pravo iz člana 138. stav 1. ovog zakona može da se prenosi, ustupa ili da bude predmet ugovora o licenci.

5.5 Sukob sa drugim pravima

Član 140a

Pravo iz člana 138. stav 1. ovog zakona primenjuje se bez obzira na podobnost baze podataka da bude zaštićena autorskim pravom ili nekim drugim pravom i bez obzira na podobnost sadržaja baze podataka da bude zaštićen autorskim pravom ili drugim pravima.

Zaštitom baze podataka na osnovu člana 138. stav 1. ovog zakona ne nanosi se šteta pravima koja postoje na njenim sadržajima.”

Član 28.

Posle člana 140a dodaju se nazivi iznad čl. 140b i 140v i čl. 140b i 140v koji glase:

„5.6. Prava i obaveze zakonitog korisnika baze podataka

Član 140b

Proizvođač baze podataka koja je učinjena dostupnom javnosti na bilo koji način ne može da zabrani zakonitom korisniku baze podataka izdvajanje, odnosno

ponovno iskorišćavanje, u kvalitativnom ili kvantitativnom smislu, nebitnih delova sadržaja baze podataka, u bilo koje svrhe.

Ako je zakoniti korisnik baze podataka ovlašćen da izdvaja, odnosno ponovno iskorišćava samo jedan deo baze podataka, stav 1. ovog člana primenjujeće se samo u odnosu na taj deo baze podataka.

Zakoniti korisnik baze podataka koja je učinjena dostupnom javnosti na bilo koji način, ne sme da preuzima radnje koje su u suprotnosti sa normalnim iskorišćavanjem baze podataka ili koje nerazmno vređaju legitimne interese proizvođača baze podataka.

Zakoniti korisnik baze podataka koja je učinjena dostupnom javnosti ne sme da nanese štetu nosiocu autorskog ili srodnog prava u pogledu dela ili predmeta zaštite koji su sadržani u bazi podataka.

Odredbe ugovora koje su u suprotnosti sa st. 1-4. ovog člana su ništave.

5.7. Izuzeci od prava proizvođača baze podataka

Član 140v

Zakoniti korisnik baze podataka koja je učinjena dostupnom javnosti na bilo koji način može, bez dozvole proizvođača baze podataka, da:

- 1) vrši izdvajanje bitnih delova sadržaja baze podataka za lične nekomercijalne potrebe, pod uslovima propisanim članom 46. ovog zakona;
- 2) vrši izdvajanje bitnih delova sadržaja baze podataka za nekomercijalne svrhe nastave, pod uslovima propisanim članom 44. ovog zakona;
- 3) vrši izdvajanje i ponovno iskorišćavanje bitnih delova sadržaja baze podataka radi sprovođenja postupka pred sudskim ili drugim državnim organima ili u svrhu obezbeđenja javne sigurnosti, pod uslovima propisanim članom 42. ovog zakona.”.

Član 29.

U članu 142. stav 2. posle reči: „preko”, dodaje se reč: „zajedničke”.

Član 30.

U članu 147. stav 1. posle reči: „tokom tog roka,” dodaju se reči: „na drugi način različit od fonograma,”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Ako je u roku od 50 godina od dana nastanka interpretacije, ta interpretacija snimljena na fonogram koji je zakonito izdat ili objavljen, pravo interpretatora traje 70 godina od dana prvog zakonitog izdavanja ili objavljivanja fonograma, zavisno od toga koji je datum raniji.”.

Posle stava 2. dodaju se novi st. 3. i 4.

Pravo proizvođača fonograma traje 50 godina od dana nastanka fonograma, ako u tom roku fonogram nije zakonito izdat ili objavljen. Ako je fonogram zakonito izdat ili objavljen tokom tog roka, pravo prestaje 70 godina od dana prvog zakonitog izdavanja ili objavljivanja, zavisno od toga koji datum je raniji.

Pravo proizvođača videograma traje 50 godina od dana nastanka videograma, ako u tom roku videogram nije zakonito izdat ili objavljen. Ako je videogram zakonito izdat ili objavljen tokom tog roka, pravo prestaje 50 godina od dana izdavanja ili objavljivanja, zavisno od toga koji datum je raniji.”.

Dosadašnji st. 3. i 4. postaju st. 5. i 6.

Dosadašnji stav 5. koji postaje stav 7. menja se i glasi:

„Svaka suštinska, kvalitativna ili kvantitativna izmena sadržaja baze podataka, uključujući svaku suštinsku izmenu koja je nastala kao posledica stalnih dodavanja, brisanja ili izmena i dovela do toga da baza podataka može da se smatra za suštinski, u kvalitativnom ili kvantitativnom smislu, novo ulaganje, čini da takva baza podataka ima svoj sopstveni rok trajanja.”.

Dosadašnji st. 6-8. postaju st. 8-10.

Posle stava 10. dodaje se stav 11. koji glasi:

„Rokovi trajanja prava proizvođača fonograma iz stava 3. ovog člana ne primenjuju se ako su nastupile okolnosti iz člana 122a stav 3.”.

Član 31.

U članu 156. st. 5. i 6. brišu se.

Član 32.

Član 157. stav 3. menja se i glasi:

„Uz zahtev za izdavanje dozvole za obavljanje delatnosti osnivači podnose osnivački akt organizacije, statut, dokaz o poslovnom sedištu organizacije, podatke o broju autora, odnosno nosilaca prava koji su ovlastili organizaciju da ostvaruje prava na njihovim delima, odnosno predmetima srodnih prava, uključujući njihov domicil ili boravište, popis dela, odnosno predmeta srodnih prava koji će zajedno sa delima odnosno, predmetima srodnih prava čiji su nosioci lica koje organizacija zastupa na osnovu člana 180. stav 1. ovog zakona činiti repertoar organizacije, kao i potpisana ovlašćenja nosilaca prava koji su organizaciji ustupili svoja prava na navedenim delima, odnosno predmetima srodnih prava, dokaze o ispunjenosti kadrovskih, tehničkih i organizacionih pretpostavki za efikasno kolektivno ostvarivanje prava koja su im poverena i dokaz o uplati propisane administrativne takse koja je prihod budžeta Republike Srbije.”.

Član 33.

U članu 159. stav 1. tačka 1) reč: „uobičajenom” briše se, a posle reči: „informatičkom opremom” dodaju se reči: „uobičajenom za tu vrstu delatnosti”.

Član 34.

U članu 160. stav 1. broj: „30” zamenjuje se brojem: „60”.

U stavu 2. broj: „15” zamenjuje se brojem: „30”.

Član 35.

U članu 162. stav 1. tačka 3) reč: „i” zamenjuje se rečju: „ili”, a posle reči: „ovog zakona” tačka i zapeta zamenjuju se zapetom i dodaju reči: „odredbe statuta i plana raspodele;”.

Član 36.

U članu 164. stav 1. reči: „osnivači i” brišu se.

St. 3-6. brišu se.

Član 37.

U članu 167. posle stava 1. dodaje se novi stav 2. koji glasi:

„Odredbe plana raspodele moraju da budu jasne, nedvosmislene, primenljive i tako formulisane da isključuju svaku arbitrnost u raspodeli ubranog prihoda.”.

Dosadašnji st. 2. i 3. postaju st. 3. i 4.

Član 38.

U članu 170. stav 5. menja se i glasi:

„Prilikom određivanja tarife uzimaju se u obzir i tarife kolektivnih organizacija u drugim državama Evrope, tako što se vrši njihovo poređenje prema srazmeri bruto domaćeg proizvoda u Republici Srbiji i državi čija se tarifa uzima u obzir.”.

Član 39.

Naziv iznad člana i član 171a menjaju se i glase:

„2.5.1a Naknada za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacija i fonograma u zanatskim radnjama

„Član 171a

Naknada za javno saopštavanje muzičkih dela, interpretacije i fonograma u zanatskim radnjama se ne plaća.”.

Član 40.

U članu 176. stav 1. reči: „Zavodu za intelektualnu svojinu (u daljem tekstu: Zavod)” zamenjuju se rečima: „nadležnom organu”.

Član 41.

U članu 177. stav 1. reči: „čl. 117. i 127.” zamenjuju se rečima: „člana 117. stav 1. tač. 1), 2) i 3) i člana 127.”.

Član 42.

U čl. 177. i 178. reč: „Zavod” u određenom padežu zamenjuje se rečima: „nadležni organ” u odgovarajućem padežu.

Član 43.

U članu 180. stav 1. posle reči: „svih” dodaju se reči: „domaćih i inostranih”.

Član 44.

U članu 181. stavu 1. reči: „preko masovnih medija i” brišu se.

Član 45.

U članu 184. stav 1. menja se i glasi:

„Organizacija je dužna da nosiocima autorskog, odnosno srodnih prava, koji su sa njom zaključili ugovor iz člana 153. ovog zakona i nosiocima autorskog i srodnih prava iz člana 180. stav 4. ovog zakona, do 31. decembra tekuće godine, u skladu sa planom raspodele, raspodeli i isplati sav prihod prikupljen od korisnika za predmete zaštite korišćene u toku prethodne kalendarske godine, odnosno fakturisanu i naplaćenu naknadu od korisnika, koja je fakturisana u prvoj godini od donošenja izmena i dopuna Zakona, izuzev sredstava određenih za pokriće opravdanih troškova kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava, pod uslovom da skupština organizacije ne donese drugačiju odluku iz opravdanih i obrazloženih razloga.”.

Posle stava 1. dodaju se novi st. 2. i 3. koji glase:

„Organizacija može da odobrava uzimanje kredita i zajmova, davanje zajmova i osiguranje zajmova, kao i da odobrava kupovinu, prodaju ili zalaganje nekretnine u vlasništvu organizacije, a sve u skladu sa svojim statutom.

Troškovi kolektivnog ostvarivanja su opravdani ako su razumni i ako su nastali u interesu nosilaca prava o čemu odlučuje skupština organizacije.”.

Dosadašnji stav 2. koji postaje stav 4. menja se i glasi:

„Izuzetno, statutom organizacije može se izričito predvideti da se određeni deo tih sredstava izdvoji u svrhu razvoja kulture, kao i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije. Visina tako izdvojenih sredstava ne sme da bude veća od 10% neto prihoda organizacije. Kriterijumi za raspodelu ovako izdvojenih sredstava se propisuju planom raspodele, a odluku o raspodeli ovih sredstava donosi skupština organizacije.”.

Posle stava 4. dodaju se novi st. 5-8. koji glase:

„Ako u roku iz stava 1. ovog člana deo prikupljenih naknada ne bude raspodeljen i isplaćen nosiocima prava iz objektivnih razloga za koje organizacija nije odgovorna, skupština organizacije će doneti odluku o načinu raspodele tih sredstava do isteka roka od pet godina od dana završetka godine u kojoj su korišćeni predmeti zaštite, pod uslovom da je organizacija do tada preduzela sve neophodne i razumne mere da identifikuje nosioce prava i predmete zaštite.

Objektivnim razlozima iz stava 5. ovog člana smatraju se naročito: neuredno, netačno ili nepotpuno izveštavanje od strane korisnika o iskorišćavanju autorskih dela ili predmeta srodnih prava, nemogućnost stupanja u kontakt sa korisnikom zbog neodgovarajućih podataka koje je korisnik bio dužan da dostavi, nemogućnost identifikovanja predmeta zaštite ili nosilaca prava ili postojanje spora o pravu na konkretnom predmetu zaštite.

Ako u roku iz stava 5. ovog člana prikupljene naknade ne budu raspodeljene i isplaćene nosiocima prava i pod uslovom da je organizacija do tada preduzela sve neophodne i razumne mere da identifikuje nosioce prava i predmete zaštite, odluku o načinu raspodele tih sredstava doneće skupština organizacije.

Razumne mere iz stava 5. ovog člana podrazumevaju naročito odgovornu i detaljnu proveru dokumentacije koja se odnosi na nosioce prava i predmete zaštite, kao i sačinjavanje liste svih dela i predmeta zaštite čiji nosioci prava nisu identifikovani, a koja mora da bude objavljena na internet stranici organizacije i učinjena dostupnom javnosti.“.

Član 46.

U članu 189. stav 1. tačka 2) posle reči: „revizora” dodaju se reči: „o godišnjem izveštaju o poslovanju, godišnjem obračunu naknada, posebnom izveštaju o sredstvima izdvojenim za kulturne namene i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije i knjigovodstvu”.

Član 47.

Član 190. menja se i glasi:

„Član 190.

Godišnji izveštaj o poslovanju mora da sadrži sve odlučne činjenice o radu organizacije u protekloj godini.

Godišnji izveštaj o poslovanju mora da sadrži naročito sledeće podatke:

- 1) bilans stanja, bilans uspeha i izveštaj o protoku gotovine;
- 2) podatke o aktivnostima organizacije koje su preduzete u toku finansijske godine;
- 3) opis upravljačke strukture organizacije;
- 4) podatke o ukupnom iznosu naknade za rad upravnog odbora i direktora organizacije;

5) godišnji obračun naknada;

6) poseban izveštaj o sredstvima izdvojenim za kulturne namene i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije.

Godišnji obračun naknada mora da bude sačinjen u skladu sa planom raspodele organizacije i da sadrži sve odlučne činjenice o raspodeli ubranih naknada u prethodnoj obračunskoj godini.

Godišnji obračun naknada mora da sadrži naročito sledeće podatke:

1) finansijske podatke o ostvarenim prihodima organizacije u toku finansijske godine razvrstane po vrsti prava i načinu iskorišćavanja autorskog dela ili predmeta srodnog prava (prihodi od javnog saopštavanja, javnog izvođenja, emitovanja, reemitovanja, posebne naknade i sl.);

2) finansijske podatke o svim drugim prihodima koje je organizacija ostvarila u toku finansijske godine, uključujući odobrene kredite i zajmove i prihode od kredita i zajmova u skladu sa statutom organizacije;

3) finansijske podatke o troškovima organizacije nastalim u toku finansijske godine uz obavezno navođenje podatka o udelu troškova u prihodima organizacije;

4) podatke o saradnji sa drugim organizacijama za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava sa detaljnim opisom naročito sledećih stavki: iznos koji je organizacija isplatila drugim organizacijama i iznos koji su druge organizacije isplatile organizaciji; troškovi administriranja repertoara drugih organizacija; troškovi naplate naknada od drugih organizacija; iznos opredeljen nosiocima prava iz drugih organizacija razvrstan po kategoriji prava i po organizaciji za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava.

Poseban izveštaj o sredstvima izdvojenim za kulturne namene i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije mora da bude sačinjen u skladu sa planom raspodele i da sadrži naročito sledeće informacije:

1) iznos naknada izdvojen za kulturne namene i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije;

2) obrazloženje u koje svrhe će izdvojena sredstva biti potrošena uz navođenje svakog pojedinačno opredeljenog iznosa.

Godišnji obračun naknada i poseban izveštaj o sredstvima izdvojenim za kulturne namene i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije moraju da budu potpisani od strane direktora organizacije. Tako sačinjeni izveštaji objavljuju se na internet sajtu organizacije u delu namenjenom članovima organizacije i licima čija prava organizacija ostvaruje, a koji nisu članovi organizacije i ostaju dostupni tim licima najmanje pet godina od dana objavljivanja.

Godišnji izveštaj o poslovanju, godišnji obračun naknada, poseban izveštaj o sredstvima izdvojenim za kulturne namene i za unapređenje penzijskog, zdravstvenog ili socijalnog statusa članova organizacije i knjigovodstvo organizacije moraju da budu predmet revizije.

Reviziju iz stava 7. ovog člana može da obavi samo ovlašćeni revizor, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo i revizija.

Na izveštaj revizora shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje računovodstvo i revizija.

O izboru i razrešenju ovlašćenog revizora odlučuje skupština organizacije.”

Član 48.

U članu 201a reči: „Zavod za intelektualnu svojinu” zamenjuju se rečima: „nadležni organ”.

Član 49.

U članu 201b stav 2. briše se.

Član 50.

Član 201v menja se i glasi:

„Član 201v

Uz zahtev za saglasnost iz člana 201a ovog zakona obavezno se podnose:

- 1) predlog tarife naknada;
- 2) obrazloženje predloga tarife naknada, a naročito: obrazloženje kriterijuma za određivanje naknade i predložene visine naknade, ocenu podnosioca zahteva o tome da li je predložena visina naknade u srazmeri sa značajem koji za prihode korisnika ima iskorišćavanje predmeta zaštite, obrazloženje predloženog iznosa najniže naknade za iskorišćavanje predmeta zaštite;
- 3) navodi o toku i rezultatima pregovora, ako su se vodili pregovori, kao i obrazloženje zašto nije postignut sporazum o tarifi naknada;
- 4) dokaz o uplati propisane administrativne takse, koja je prihod budžeta Republike Srbije.

Prilozi iz tač. 1)-3) ovog člana se podnose u dva primerka.”.

Član 51.

Član 201g menja se i glasi:

„Član 201g

Ako utvrdi da predlog tarife nije u skladu sa odredbama ovog zakona, nadležni organ dopisom poziva organizaciju da u ostavljenom roku uredi predlog tarife u skladu sa primedbama iznetim u dopisu.

Na obrazloženi zahtev organizacije, nadležni organ će produžiti rok za uređenje predloga tarife.

Ukoliko organizacija ni u ostavljenom naknadnom roku ne uredi predlog tarife prema primedbama nadležnog organa, nadležni organ će doneti tarifu.

Na postupak za davanje saglasnosti na tarifu shodno se primenjuju odredbe zakona kojim se uređuje opšti upravni postupak, ukoliko ovim zakonom nije drugačije propisano.”.

Član 52.

U članu 201d stav 1. reči: „Emiteri radio i televizijskog programa dužni su da” zamenjuju se rečima: „Radiodifuzne organizacije”, a posle reči: „autorskih dela”, dodaju se reči: „i predmeta srodnih prava”.

U stavu 2. reči: „Republička radiodifuzna agencija” zamenjuju se rečima: „Regulatorno telo za elektronske medije”.

Član 53.

Posle člana 204. dodaje se član 204a koji glasi:

„Član 204a

Tužbu zbog povrede autorskog ili srodnog prava ili postojanja ozbiljne pretnje da će pravo biti povređeno može da podnese autor, odnosno nosilac autorskog prava, interpretator, proizvođač fonograma, proizvođač videograma, proizvođač emisije, proizvođač baze podataka, sticalac isključivih autorskih ili srodnopravnih ovlašćenja, kao i organizacija za kolektivno ostvarivanje autorskog i srodnih prava.

Sticalac isključivih ovlašćenja na autorsko i srodna prava može da podnese tužbu zbog povrede autorskog ili srodnog prava u obimu u kome je na osnovu zakona ili ugovora stekao pravo na iskorišćavanje, ukoliko drugačije nije predviđeno ugovorom o ustupanju prava.

Tužba iz stava 1. ovog člana može da se podnese protiv svakog lica koje vrši povredu prava u smislu čl. 204. i 208. ovog zakona.”.

Član 54.

U članu 205. stav 1. menja se i glasi:

„U slučaju povrede autorskog ili srodnog prava ili ozbiljne pretnje da će pravo biti povređeno tužilac može tužbom da zahteva naročito:

- 1) utvrđenje povrede prava ili ozbiljne pretnje da će pravo biti povređeno;
- 2) zabranu radnji kojima se povređuje pravo ili radnji koje predstavljaju ozbiljnu pretnju da će pravo biti povređeno, kao i zabranu ponavljanja takvih ili sličnih radnji pod pretnjom plaćanja primerenog novčanog iznosa tužiocu;
- 3) naknadu imovinske i neimovinske štete;
- 4) isključenje iz prometa, oduzimanje ili uništenje, ili preinačenje bez bilo kakve naknade, predmeta kojima je izvršena povreda prava, uključujući i primerke predmeta zaštite, njihove ambalaže, matrice, negative i slično;
- 5) zabranu otuđenja, oduzimanje ili uništenje, bez bilo kakve naknade, materijala i predmeta koji su pretežno upotrebljeni u stvaranju ili proizvodnji predmeta kojima se povređuje pravo;
- 6) objavljivanje presude o trošku tuženog;
- 7) davanje podataka o trećim licima koja su učestvovala u povredi prava.”.

Stav 2. menja se i glasi:

„Ako sud utvrdi da je povreda prava učinjena, tužbom se protiv lica čije su usluge korišćene pri povredi prava (posrednik) može zahtevati zabrana ponavljanja radnji kojima se pravo povređuje ili njima sličnih radnji pod pretnjom plaćanja primerenog novčanog iznosa tužiocu.”.

U stavu 3. reči: „Odredba stava 1. tačka 3)” zamenjuju se rečima: „Odredba stava 1. tačka 4)”.

Posle stava 3. dodaju se novi st. 4. i 5. koji glase:

„Pri razmatranju tužbenih zahteva iz stava 1. tač. 4) i 5) ovog člana, sud uzima u obzir srazmeru između ozbiljnosti povrede prava i tužbenog zahteva, kao i interese trećih lica.

Sud će, u granicama tužbenog zahteva iz stava 1. tačka 6) ovog člana, odlučiti u kom sredstvu javnog saopštavanja će biti objavljena presuda. Ako sud odluči da se objavi samo deo presude, odrediće da se objavi izreka i prema potrebi onaj deo presude iz kog je vidljivo o kakvoj se povredi radi i ko je izvršio povredu.”.

Dosadašnji stav 4. postaje stav 6.

Član 55.

Član 206. menja se i glasi:

„Član 206.

Pri određivanju visine naknade štete ako je učinilac povrede znao ili mogao da zna da čini povredu prava sud će uzeti u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, kao što su negativne ekonomske posledice koje trpi oštećeni, uključujući izgublenu dobit, dobit koju je štetnik ostvario povredom prava i, u odgovarajućim slučajevima, okolnosti koje nemaju ekonomski karakter, kao što je neimovinska šteta.

Sud može umesto naknade štete iz stava 1. ovog člana, kada okolnosti slučaja to opravdavaju, da dosudi oštećenom paušalnu naknadu koja ne može biti niža od uobičajene naknade koju bi primio za konkretni oblik korišćenja predmeta zaštite, da je to korišćenje bilo zakonito.”.

Član 56.

U članu 208. stav 1. tačka 3) menja se i glasi:

„3) proizvodnja, uvoz, stavljanje u promet, prodaja, zakup, reklamiranje u svrhu prodaje i zakupa, posedovanje u komercijalne svrhe uređaja, proizvoda ili komponenti, ili pružanje usluga koje su promovisane, reklamirane ili prodavane sa ciljem uklanjanja ili zaobilaženja bilo koje efikasne tehnološke mere, odnosno koje imaju delimičnu komercijalnu upotrebu ili svrhu ali koje se koriste i za uklanjanje ili zaobilaženje efikasnih tehnoloških mera, kao i onih koje su primarno dizajnirane, proizvedene, prilagođene ili prikazane u cilju omogućavanja ili olakšavanja uklanjanja ili zaobilaženja efikasnih tehnoloških mera.”.

U stavu 2. reč: „drugim” briše se, a posle reči: „predmetom zaštite” dodaju se reči: „srodnog prava”.

Član 57.

U članu 208a stav 1. posle reči: „na osnovu” dodaju se reči: „čl. 42, 44, 45, 50. i 54.”, a reč: „odredbi” briše se.

Član 58.

Član 210. menja se i glasi:

„Član 210.

Na predlog lica koje učini verovatnim da je njegovo autorsko ili srodno pravo povređeno, ili da će biti povređeno, sud može odrediti privremenu meru:

- 1) oduzimanja ili isključenja iz prometa predmeta kojim se povređuje pravo;
- 2) oduzimanja ili zabrane otuđenja materijala i predmeta pretežno upotrebljenih u stvaranju predmeta kojima se povređuje pravo, odnosno pretežno namenjenih stvaranju ili proizvodnji proizvoda kojima se povređuje pravo;
- 3) zabrane preduzimanja radnji kojima se vrši povreda prava ili koje predstavljaju ozbiljnu pretnju da će pravo biti povređeno.

Privremena mera iz stava 1. tačka 3) ovog člana može pod istim uslovima da se odredi i protiv posrednika čije usluge je koristilo treće lice koje vređa autorsko ili srodno pravo.

Na predlog lica koje učini verovatnim da je njegovo autorsko ili srodno pravo povređeno ili da će biti povređeno na komercijalnoj osnovi i koje učini verovatnim postojanje okolnosti koje bi ugrozile naknade štete, sud može pored privremenih mera iz stava 1. ovog člana, odrediti i privremenu meru:

1) zaplene pokretne i nepokretne imovine lica protiv koga se predlaže određivanje privremene mere;

2) zabrane isplate novčanih sredstava sa računa lica protiv koga se predlaže privremena mera.

Radi određivanja privremene mere iz stava 3. ovog člana sud može da naloži dostavljanje bankarskih, finansijskih, poslovnih ili drugih bitnih dokumenata i podataka ili da naloži da se omogući pristup tim dokumentima i podacima.

Lice kome je izdata zabrana iz stava 1. tač. 2) i 3) i stava 3. tačka 2) ovog člana, kao i nalog iz stava 4. ovog člana, a koje ne postupi po zabrani, odnosno nalogu, kazniće se u skladu sa odgovarajućim odredbama zakona kojim se uređuje postupak izvršenja i obezbeđenja.

Sud može da odredi privremenu meru odmah po prijemu predloga za određivanje privremene mere i bez prethodnog izjašnjenja protivne stranke, a naročito ako postoji opasnost da zbog odlaganja predlagač pretrpi nenadoknadivu štetu.

Rešenje kojim je određena privremena mera, u slučaju iz stava 6. ovog člana, dostaviće se strankama u postupku bez odlaganja, a najkasnije po sprovođenju mere.”.

Član 59.

Posle člana 210. dodaju se novi čl. 210a i 210b koji glase:

„Član 210a

Kada je privremena mera određena pre pokretanja parničnog ili drugog postupka, tužba, odnosno predlog za pokretanje drugog postupka radi opravdanja privremene mere mora se podneti u roku od 30 dana od dana donošenja rešenja o određivanju privremene mere.

Ako tužba ne bude podneta u roku iz stava 1. ovog člana, odnosno ako ne bude pokrenut drugi postupak radi opravdanja privremene mere, sud će na predlog lica protiv koga je privremena mera određena obustaviti postupak i ukinuti sprovedene radnje.

Ako je privremena mera određena bez izjašnjenja protivne stranke u slučaju iz člana 210. stav 6. ovog zakona, sud će u razumnom roku omogućiti protivnoj stranci, na njen predlog, da se izjasni o privremenoj meri, nakon čega može obustaviti postupak i ukinuti sprovedene radnje ili izmeniti određenu meru.

Ako postupak bude obustavljen i sprovedene radnje budu ukinute u skladu sa ovim članom ili ako sud utvrdi da povreda prava nije učinjena ili da nije postojala ozbiljna pretnja da će pravo biti povređeno, lice protiv koga je određena privremena mera ima pravo na naknadu štete koja mu je naneta privremenom merom.

Sud može usloviti određivanje privremene mere polaganjem odgovarajućeg iznosa kao sredstva obezbeđenja u slučaju štete iz stava 4. ovog člana.

Član 210b

Kada se jedna stranka u parničnom postupku poziva na dokaz dovoljan da podrži njene navode i tvrdnje, a koji se nalazi u posedu druge stranke, ili pod njenom kontrolom, sud će drugu stranku pozvati da dostavi pomenuti dokaz, pod uslovom da poverljive informacije budu zaštićene.

Pod uslovima iz stava 1. ovog člana, u slučaju da je pravo povređeno na komercijalnoj osnovi, sud će, na predlog jedne stranke u postupku, pozvati drugu stranku da dostavi bankarske, finansijske i poslovne dokumente koji se nalaze u

njenom posedu, ili pod njenom kontrolom, pod uslovom da poverljive informacije budu zaštićene.”.

Član 60.

U članu 211. st. 1. i 2. menjaju se i glase:

„Na predlog lica koje učini verovatnim da je njegovo autorsko ili srodno pravo povređeno, ili da će biti povređeno, sud može u toku, kao i pre pokretanja parnice, odrediti obezbeđenje dokaza, pod uslovom da poverljive informacije budu zaštićene.

Obezbeđenjem dokaza u smislu ovog zakona smatra se:

1) uzimanje detaljnog opisa predmeta kojima se povređuje pravo, sa ili bez uzimanja uzoraka tih predmeta;

2) oduzimanje predmeta ili dela predmeta kojima se povređuje pravo, a ako je to opravdano, i oduzimanje sredstava pretežno upotrebljenih u stvaranju ili stavljanju u promet takvih predmeta, kao i dokumenata koji se odnose na navedeno.”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3. koji glasi:

„Kada je obezbeđenje dokaza određeno pre pokretanja parničnog postupka tužba se mora podneti u roku od 30 dana od dana donošenja rešenja o određivanju obezbeđenja.”.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 4.

Član 61.

Član 212. menja se i glasi:

„Član 212.

Sud može odrediti obezbeđenje dokaza odmah po prijemu predloga za obezbeđenje dokaza i bez izjašnjenja protivne stranke, a naročito ako postoji opasnost da zbog odlaganja predlagač pretrpi nenadoknadivu štetu, ili ako postoji očigledan rizik da će dokaz biti uništen.

Rešenje kojim je određeno obezbeđenje dokaza, u slučaju iz stava 1. ovog člana, dostaviće se strankama u postuku bez odlaganja, a najkasnije po sprovođenju mere obezbeđenja dokaza.

Ako tužba ne bude podneta u roku iz člana 211. stav 3. ovog zakona sud će na predlog lica od koga se dokazi pribavljaju obustaviti postupak i ukinuti sprovedene radnje.

Ako je obezbeđenje dokaza određeno bez izjašnjenja protivne stranke sud će u razumnom roku omogućiti toj stranci, na njen predlog, da se izjasni o rešenju o obezbeđenju dokaza, nakon čega može obustaviti postupak i ukinuti sprovedene radnje ili izmeniti određeno obezbeđenje dokaza.

Ako postupak bude obustavljen i sprovedene radnje budu ukinute, ili ako sud utvrdi da povreda prava nije učinjena, ili da nije postojala ozbiljna pretnja da će pravo biti povređeno, protivna stranka ima pravo na naknadu štete koja joj je naneta obezbeđenjem dokaza.

Sud može usloviti određivanje obezbeđenja dokaza polaganjem odgovarajućeg novčanog iznosa kao sredstva obezbeđenja u slučaju nastanka štete iz stava 5. ovog člana.

St. 1, 4. i 6. ovog člana primenjuju se i na treća lica od kojih se dokazi pribavljaju.”.

Član 62.

Član 213. menja se i glasi:

„Član 213.

Sud može, na opravdan i srazmeran zahtev lica čije je pravo povređeno, da naredi licu koje je izvršilo povredu autorskog ili srodnog prava da pruži informacije o trećim licima koja su učestvovala u povredi autorskog ili srodnog prava i o njihovim distributivnim kanalima, ili da preda dokumente koji su u vezi sa povredom prava.

Dostavljanje informacija iz stava 1. ovog člana sud može narediti i drugom licu:

- 1) kod koga je pronađena roba kojom se povređuje autorsko ili srodno pravo na komercijalnoj osnovi;
- 2) koje na komercijalnoj osnovi koristi usluge kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo;
- 3) za koje je utvrđeno da na komercijalnoj osnovi pruža usluge koje se koriste u aktivnostima kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo;
- 4) koje je od strane lica iz tač. 1), 2) ili 3) ovog stava navedeno kao lice uključeno u proizvodnju ili distribuciju roba ili pružanje usluga kojima se povređuje autorsko ili srodno pravo.

Pod informacijama iz stava 1. ovog člana smatraju se naročito:

- 1) podaci o proizvođačima, distributerima, dobavljačima i drugim licima koja su prethodno bila uključena u proizvodnju ili distribuciju robe ili pružanje usluga, kao i o prodavcima kojima je roba namenjena;
- 2) podaci o količinama proizvedene, isporučene ili naručene robe ili usluga, kao i o cenama ostvarenim za takvu robu ili usluge.

Ako lica iz st. 1. i 2. ovog člana iz neopravdanih razloga ne postupe po nalogu suda i ne dostave tražene informacije odgovaraće za štetu koja na taj način nastane.

Odredbe ovog člana ne isključuju:

- 1) pravo da se licu čije je pravo povređeno pruže potpunije informacije;
- 2) korišćenje u građanskim i krivičnim postupcima informacija dostavljenih u skladu sa ovim članom;
- 3) pravo da se odbije davanje informacija iz razloga iz kojih se prema odredbama zakona kojim se uređuje parnični postupak, može uskratiti svedočenje;
- 4) primenu odredaba o odgovornosti za zloupotrebu dobijenih informacija i odredaba kojima se uređuje zaštita podataka o ličnosti.”.

Član 63.

Posle člana 214. dodaju se čl. 214a i 214b koji glase:

„Član 214a

Na postupak po tužbi, predlogu za određivanje privremene mere, pravnom leku i predlogu za obezbeđenje dokaza shodno se primenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim se uređuje parnični postupak i zakona kojim se uređuje postupak izvršenja i obezbeđenja.

Na pitanja u vezi sa naknadom štete shodno se primenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim se uređuju obligacioni odnosi.

Sporovi iz autorskog i srodnih prava ne smatraju se sporovima male vrednosti.

Revizija je uvek dozvoljena u sporovima zbog povrede autorskog i srodnih prava kada se ne odnose na imovinsko-pravni zahtev.

Član 214b

Odredbe ovog zakona kojima se uređuje zaštita računarskih programa ne utiču na primenu drugih propisa koji uređuju zaštitu patenta, žiga, dizajna, topografije poluprovodničkih proizvoda, poslovne tajne, kao i nelojalnu konkurenciju.

Odredbe ovog zakona o zaštiti baza podataka nemaju uticaja na autorsko pravo, srodna prava ili bilo koje drugo pravo ili obavezu koja postoji na podacima, delima, ili drugim materijalima koji su sadržani u bazama podataka, niti utiču na patent, žig, industrijski dizajn, zaštitu nacionalnog blaga, odnosno kulturnih dobara, zakone o restriktivnoj praksi i nelojalnoj konkurenciji, zaštiti podataka i privatnosti, pristupu javnim dokumentima i ugovornom pravu.”.

Član 64.

U članu 215. stav 1. tačka 3) menja se i glasi:

„3) proizvede, uveze, stavi u promet, proda, da u zakup, reklamira u svrhu prodaje i zakupa, poseduje u komercijalne svrhe, uređaje, proizvode ili komponente ili pruža usluge koje su promovisane, reklamirane ili prodavane sa ciljem uklanjanja ili zaobilaženja bilo koje efikasne tehnološke mere, odnosno koje imaju delimičnu komercijalnu upotrebu ili svrhu ali koje se koriste i za uklanjanje ili zaobilaženje efikasnih tehnoloških mera, kao i onih koje su primarno dizajnirane, proizvedene, prilagođene ili prikazane u cilju omogućavanja ili olakšavanja uklanjanja ili zaobilaženja efikasnih tehnoloških mera (član 208. stav 1. tačka 3);”.

Posle tačke 6) dodaje se tačka 6a) koja glasi:

„6a) ne vodi elektronsku evidenciju emitovanja i reemitovanja autorskih dela i predmeta srodnih prava (član 201d stav 1);“.

Posle tačke 8) na kraju teksta tačka se zamenjuje tačkom i zapetom i dodaje se tačka 9) koja glasi:

„9) ne raspodeli nosiocima autorskog, odnosno srodnih prava, koji su sa njom zaključili ugovor iz člana 153. ovog zakona i nosiocima autorskog i srodnih prava iz člana 180. stav 4. ovog zakona, do 31. decembra tekuće godine, u skladu sa planom raspodele, sav prihod prikupljen od korisnika za predmete zaštite korišćene u toku prethodne kalendarske godine, izuzev sredstava određenih za pokriće opravdanih troškova kolektivnog ostvarivanja autorskog i srodnih prava (član 184. stav 1), s tim što se privrednim prestupom ne može smatrati postupanje organizacije u skladu sa članom 184. st. 4-7. Zakona.”.

Član 65.

U članu 217. stav 1. na kraju tačke 7) tačka se zamenjuje tačkom i zapetom i dodaju se nove tač. 8) i 9) koje glase:

„8) ne dostavi nadležnom organu u propisanom roku, godišnji izveštaj o poslovanju, godišnji obračun naknada i izveštaj ovlašćenog revizora (član 188. stav 2. tačka 1);

9) ne usvoji, odnosno ne pribavi u propisanom roku, godišnje izveštaje organa upravljanja i nadzornih organa o iznosu naplaćenih naknada, njihovoj raspodeli, poslovanju organizacije, izveštaj ovlašćenog revizora i predlog finansijskog

plana organizacije za narednu godinu koji uključuje plan troškova poslovanja organizacije (čl. 189. stav 1. tač. 1), 2) i 3).”.

Član 66.

Odredbe člana 30. st. 2. i 3. ovog zakona (član 147. st. 2. i 3. Zakona) primenjuju se na fonograme i na njima snimljene interpretacije čije trajanje prava nije isteklo do dana stupanja na snagu ovog zakona, kao i na fonograme i na njima snimljene interpretacije koji nastanu nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Član 67.

Član 18. ovog zakona (član 102a Zakona) primenjuje se na muzička dela sa rečima kod kojih pravo autora teksta ili autora kompozicije za muzičko delo sa rečima nije isteklo na dan stupanja na snagu ovog zakona kao i na muzička dela sa rečima koja su stvorena posle tog datuma.

Član 20. ovog zakona (član 117. stav 1. tačka 1a) Zakona) primenjuje se na interpretacije koje su zabeležene na nosač zvuka i slike kod kojih pravo interpretatora nije isteklo do dana stupanja na snagu ovog zakona, kao i na interpretacije koje nastanu nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Član 68.

Član 21. ovog zakona (čl. 122a, 122b i 122v Zakona) primenjuju se na interpretacije koje su zabeležene na fonogram, kao i na fonograme kod kojih pravo interpretatora, odnosno proizvođača fonograma nije isteklo do dana stupanja na snagu ovog zakona, kao i na interpretacije i fonograme koji nastanu nakon stupanja na snagu ovog zakona.

Član 69.

Do stupanja na snagu novih tarifa za javno saopštavanje koje će biti donete u postupku i na način predviđen ovim zakonom važiće tarifa koja bude važila u momentu stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja novih tarifa iz stava 1. ovog člana, naknadu za javno saopštavanje muzičkih dela naplaćivaće organizacija koja ostvaruje prava muzičkih stvaralaca u iznosu od 50% od ukupnog iznosa naknade utvrđene tarifom koja bude važila u momentu stupanja na snagu ovog zakona, a naknadu za javno saopštavanje interpretacija i fonograma naplaćivaće organizacija iz člana 127. stav 3. Zakona o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11, 119/12 i 29/16 - US), u iznosu od 50% od ukupnog iznosa naknade utvrđene tarifom koja bude važila u trenutku stupanja na snagu ovog zakona.

Član 70.

Odredba člana 21. stav 3. Zakona o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11, 119/12 i 29/16 - US) primenjivaće se i u slučaju da je vlasnik primerka dela taj primerak legalno pribavio u državi članici Evropske unije ili Evropskog ekonomskog prostora, od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

Odredba člana 27. ovog zakona (izmenjen član 139. Zakona), u delu koji se odnosi na iscrpljenje prava proizvođača baze podataka, primenjivaće se i u slučaju da je vlasnik primerka dela taj primerak legalno pribavio u državi članici Evropske unije ili Evropskog ekonomskog prostora, od dana pristupanja Republike Srbije Evropskoj uniji.

Član 71.

Član 171a Zakona o autorskom i srodnim pravima („Službeni glasnik RS”, br. 104/09, 99/11, 119/12 i 29/16 - US) prestaje da se primenjuje danom pristupanja Republike Srbije Svetskoj trgovinskoj organizaciji.

Član 72.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, osim odredbe člana 45. stav 1. ovog zakona (član 184. stav 1. Zakona) koja se primenjuje od 1. januara 2020. godine.